

Till Söderköping

Prolog

Söderköping du stad vid Ramunders berg
som vilat i århundraden många
du stad som sett tider komma och gå
och händelser tina och minnen bestå.

Söderköping du stad vid åars möte
som lastat och lossat långväga fartyg
du stad som hört Fagnhild klaga
och upplevt hela Ramunders saga.

Söderköping du stad för drottningars kröning
som besökts av såväl maktig och låg
du stad som sett både sorg och fest
och drabbats av vatten, eld och pest.

Söderköping du stad för strider och upptåg
som sett kanalen gravas och byggas
du stad som hört språket tyska
och sedan en och annan tala ryska.

Söderköping du stad med kyrkor och kapell
som gömts i lager av kultur
du stad som sett arkeologer grava
och byggherrar över kostnader svära.

Söderköping du stad med forntid så rik
som varit fylld av ara och rykte
du stad som hört fångar högljutt klaga
och kämpar den svenska friheten jaga.

Söderköping du stad ^{med} av vatten och hälsa
som hjälpt mången krasslig och sjuk
du stad som sett brunngäster vandra
och fattighjonens däröver ej någon klandra.

Söderköping du stad av framväxt och ro
som fylles av unga och gamla
du stad som hört ångvisslor tjuta
och bilar på stora landsvagen tuta.

Söderköping du stad i forntid och nutid så rik
som frodats både sommar och vinter
du stad som sett marknad både höst och vår
låt oss nu följa dig i HISTORIENS SPÅR.

dina historiska spår

Epilog

Söderköping du stad som på minnen gömmer
och som inte så lätt glömmes
all ondska och sorg som där hänt
och som andra dit har sant.

Söderköping du stad som står oss nära
vars gator och gränder är oss kära
och mött mycken kyrklig och värdsilig makt
som vistats i staden i alla sin prakt.

Söderköping du stad som sett bränder komma och gå
men alltid ur askan du kunnat åter uppstå
och leva ditt liv i allsköns ro
till gagnad för de som där leva och bo.

Söderköping du stad som sett farsot och krig
och annat som våldfört sig på dig
men alltid dina byggnader stå där åter
och från kyrkorna klockorna ånyo de låter.

Söderköping du stad som format både liten och stor
du framstår för alla som en far och mor
och är vår trygga famn
där du vagnar oss i Ramunders famn.

Söderköping du stad som ligger vid å liten och stor
på vilka nu inte vikingar, borgare och fiskare nor
utan gäster från när och fjärran
kommer via kanaibåt eller med motorkärran.

Söderköping du stad som fyllt de åttahundra år
det känns som om du föddes i går
du är så fräsch och fin
och visar oss alla en positiv min.

Söderköping du stad vi vill dig tacka
för att du inte efter sacka
utan framåt genom tiden dig lirka
med anor säkert gamla som staden Birka.

Söderköping du stad med minnen många
du sökt att mångas intressen fånga
att åter uppleva alla dina år
genom att vi fått följa dig i HISTORIENS SPÅR.

(Ola Lönnqvist: Vid De Historiska Dagarna 1987, sista verserna reviderade 1988)

Uppläsare 1987: Håkan Andersson
1988: Håkan Andersson, Ola Lönnqvist